PALLARS DIGITAL

Política i municipis | | Actualitzat el 11/09/2020 a les 08:35

PRÈVIA: Una Diada a la recerca de rumb

L'independentisme es conjura per fer-se sentir en l'Onze de Setembre més estrany de l'última dècada, condicionat pel coronavirus, i marcat per l'escenari preelectoral i l'absència d'unitat estratègica

La Diada de l'any passat, a Barcelona | Adrià Costa

"Si hi hagués una estratègia compartida, no seríem on som". Ho constatava Oriol Junqueras en una entrevista dilluns a **NacióDigital**. Els missatges del líder d'ERC -amb petició expressa al president de la Generalitat, Quim Torra, per consensuar una resposta conjunta de l'independentisme si el Tribunal Suprem resol inhabilitar-lo- van condicionar el primer dia d'una setmana que es tancarà amb la celebració de la Diada, la primera de l'última dècada sense manifestació massiva. El coronavirus ho altera tot, també aquest Onze de Setembre. L'independentisme es farà sentir, com sempre, però disgregat, per respectar les mesures de seguretat. Bona síntesi del moment que viu el moviment, amb discursos divergents i disputes públiques, faltat d'un rumb compartit.

No hi ha estratègia unitària des de la tardor del 2017. El sobiranisme no va trobar la manera de gestionar la victòria moral que va suposar el referèndum de l'1 d'octubre. En el mes posterior va descapitalitzar-se aquell triomf, trànsit desembocat en una declaració d'independència fallida. I quan va aparèixer la repressió, la presó i l'exili no sempre van connectar. L'independentisme va saber conservar el control de la Generalitat en condicions extremadament adverses, però tres anys després no ha estat capaç d'acordar quin ha de ser el camí a seguir. No casen els diagnòstics i tampoc les receptes per al mig termini, garbuix al qual s'hi afegeix la batalla electoral, que

condiciona bona part de les decisions, almenys dels socis del Govern, Junts per Catalunya i ERC.

Amb els presos sense poder accedir al tercer grau, el sobiranisme de base continua mobilitzat i les enquestes constaten que no hi ha projecte alternatiu a l'independentisme -almenys que pugui ser majoritari a les urnes, com així ho apunta l'últim sondeig publicat per *La Vanguardia*-, però les formacions que capitanegen el moviment manifesten constantment l'absència d'un camí dissenyat de forma conjunta. Es demostra al Consell per la República i també al Govern. L'última expressió n'és l'absència d'una resposta comunitària a la més que probable inhabilitació del president de la Generalitat. Les peticions d'ERC i la CUP, amb matisos significatius, de pactar una reacció davant la resolució del Suprem no ha trobat la complicitat de Palau, que recorda que és el president a qui li pertoca prendre la decisió.

[noticiadiari]2/208396[/noticiadiari]
La inhabilitació del president és un element més d'estratègia electoral. Junts, el nou espai polític de Carles Puigdemont, pretén que la sentència de Torra es produeixi sense que els comicis s'hagin convocat, per constatar que és el Suprem qui condiciona la política catalana. Pensant també en els propers mesos, ERC i la CUP, en canvi, volen conèixer ja la data de les eleccions. Republicans i anticapitalistes, però, no coincideixen en quina hauria de ser la funció del president un cop inhabilitat i fins que arribin les eleccions. ERC preferiria pactar la convivència de Torra amb Aragonès, que haurà d'exercir de president provisional i vol un interinatge curt, mentre que la CUP defensa mantenir una presidència simbòlica, una mirada que s'ajusta més a les pretensions del mateix Torra.

En la setmana prèvia a la Diada s'ha continuat mirant més enrere que endavant. La publicació de la segona part del llibre de Puigdemont -escrit amb Xevi Xirgo, que en els darrers anys ha compaginat la tasca de plasmar el relat de l'expresident amb la direcció d'*El Punt Avui*- ha actualitzat el catàleg de retrets que s'han dispensat JxCat i ERC en aquesta legislatura. El llibre recull com de profunda va ser en Puigdemont la ferida provocada per la investidura telemàtica fallida. La decisió de Roger Torrent de suspendre-la va ser la primera de les múltiples topades d'un mandat que agonitza, per bé que les eleccions encara no tinguin data.

És en aquest context -sense resposta a la inhabilitació, sense calendari electoral definit, sense full de ruta compartit i amb l'espai postconvergent atomitzat després del trencament de Puigdemont amb el PDECat- que se celebra la Diada més estranya, condicionada també pel coronavirus. L'ANC ha convocat concentracions en 82 municipis -davant d'edificis titularitat de l'Estat- i també ha fet una crida a expressar als balcons el compromís amb l'estat propi. "El deure de construir un futur millor. El dret a ser independents": és el lema d'un Onze de Setembre que vol combinar la reivindicació nacional amb la social, tenint en compte el context de crisi econòmica derivada de la pandèmia.

Al costat de l'ANC en la reivindicació de la tarda, Òmnium marcarà discurs propi al matí, amb un acte sobri al Passeig Lluís Companys, centrat en la denúncia de la repressió, element que aglutina totes les sensibilitats del sobiranisme. Hi participaran dirigents de totes les formacions, també dels comuns. L'ofrena floral al monument de Rafel de Casanova serà l'únic acte en el qual prendrà part el Govern aquest divendres. La Diada més diferent des de l'inici del procés serà una Diada a la recerca del rumb perdut.